

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvæ Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

21. De Christi Transfiguratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

MEDITATIO XXI.
DE CHRISTI DOMINI
Transfiguratione.

a Mat. 17. 1.

Marc. 9. 2

Luc. 9. 28.

S. Tho. 3. p.

q. 43.

T post dies sex, assumit Iesus Petrum & Iacobum, & Ioan- nem fratrem eius, & ducit eos in montem excelsum seorsum, & dum oraret transfiguratus est ante eos, & resplenduit facies eius sicut sol, vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix.

CIRCA hæc verba 6, sunt in subiectis punctis expendenda.

PUNCTVM I.

PRIMUM considerabo quibus rationibus Christus Dominus adductus transfigurauerit se ac glorificatum ostenderit suis Apostolis, ad testimonium videlicet aliquod adferendum gloriæ, quam sub mortali & passibili humanitate opertam tenebat, & quam habituri essent qui illi seruirent, quando cum ipso regnarent, & ut illos ad portandam crucem magis animaret, & ut intelligerent, etiam in hac vita præbere Deum interdum delibanda æternæ gloriæ gaudia, quamuis obiter. Et hoc est quod paulò ante dixerat, b Amen dico vobis, sunt quidam de his

b Mat. 16.

18.

stanti-

stantibus qui non gustabunt mortem donec videant Filium hominis venientem in regno suo & ipsum regnum Dei. His similia sunt quæ supra diximus, vitam eius qui sequitur Christi, ita esse crucem, ut spiritus delitijs sit dulcorata, quibus sitiugum eius suaue & onus leue. Ex quibus omnibus magna concipiam desideria, glorioso ad eum huic Domino deseruiendi ea spe, quod eo fruam in futura gloria, & fortè aliquid eius, etiam in hac vita delibandum dabit.

PUNCTVM II.

DEINDE perpendam, tempus & locum, quem ad hoc mysterium Christus elegit. Tempus fuit in medio suæ Prædicationis, & 6. dies postquam omnes hortatus est, ut tollerent crucem suam, subiungens quod nunc dicebamus, aliquos visuros ipsos in regno suo, quod ut alius Euangelista dicit, impleuit octauo die (computatis eo in quo facta est promissio & in quo fuit impleta) ut nos doceret Deum non diu differre quæ promittit, quando opus est statim implere, ad nos magis animandos. Item perfectam glorificationem futuram post sex dies vitæ huius mortalis, quæ erit octaua generalis resurrectionis, quamuis totum tempus est modicum respectu æternitatis, nam ut ait David a mille anni ante oculos Dei, b tanquam dies hesternæ quæ præterijt, siue ut Apostolus

I.

a Ps 89. 4.

b 2. Cor. 4.

17.

ait, totum est tanquam momentum quod vix percipi potest.

II.

Locus fuit mons excelsus & separatus, aptus ad orationem, vt intelligamus huiusmodi fauores, & prærogatiuas, non fieri à Deo animabus in loco publico, & in strepitu & tumultu huius mundi, sed in solitudine & secreto recollectionis, & quando valdè illæ sunt remotæ ab affectibus curisque terrenis, & ad vitam magnæ perfectionis eleuatæ, sicut Moyfes & Elias non peruenerunt ad contemplationem, cum inter homines versabantur, sed in monte valdè ab eis remoto, ex quo me ipsum excitabo ad solitudinem & altitudinem vitæ, dicens cum Dauide, *c quis dabit mihi pennas sicut columba & volabo & requiescam, ecce elongauit fugiens & mansi in solitudine sperans quod ibi*

c Psal. 54. 7.

d Ose. 2. 14.

d loquetur Deus ad cor meum, vbi desideratam requiem inueniam.

O anima mea te super teipsam eleua & contende, vt cor tuum sit sicut mons altus & separatus, mons propter actionum tuarum perfectionem, altus propter contemplationem rerum æternarum, separatus propter mortificationem rerum transeuntium, vt complaceat sibi Christus ad te venire, teque per amorem in se transfigurare.

(:)

PUNCTVM III.

CONSIDERABO tertio, quos socios secum duxit Christus ad montem; & orationis exercitium cui vacabat. Socij fuerunt tres feruentissimi ac dilectissimi eius Apostoli, quamuis enim DEVS Dominus noster, omnes iustos diligit, feruentioribus tamen plus indulget, quod verò non omnes induxerit, ostendit non omnibus extraordinarios hos fauores fieri, ac forte quod inter duodecim esset Iudas impius ac peruersus homo. Nec expediebat talem deducere, vt tantæ voluptatis particeps fieret, nec solum relinquere ne infamaretur, ex quo discam quantum referat esse aliquem in Christi amore feruentem, quam verò noceat, nequam aliquem esse in communitate bonorum.

EST tamen & hoc aduertendum Christum Dominum nostrum huiusmodi extraordinaria priuilegia conferre quibus vult, & sicut vult, & interdum, alicui minus sancto illa communitat sanctiore prætermisso, ob sua secreta iudicia, differens huius præmium ad futuram vitam, quare licet S. Andreas non fuerit ad montem deductus, non propterea efficitur, non fuisse æquè feruentem atq; alios, qui fuerunt deducti. Et hoc me debet consolari, cum videro amplioribus fauoribus Deum alios prosequi, me verò præteriri, ne propterea animum abiiciam, aut in pusillanimitatem, aut

L

II.

desperationem deueniam, summam potius felicitatem existimabo Dei Domini nostri dispositionem, & vt suas ipse dispositiones exequatur, quandoquidem illæ & magis aptæ sunt, & mihi magis expediunt.

III.

TERTIO perpendam mysterium horum trium sociorum, qui referunt 3. præcipuas virtutes eleuatæ orationis comites, in qua fit animæ transfiguratio, Fides videlicet viua ac feruens, per Petrum indicata; Spes firma fortiter aduersus hostes orationis pugnando, quæ per S. Iacobum exprimitur; & accensa atque affectuosa charitas, per S. Iohannem insinuata, necesse tamen est, Christum Dominum præire, & inspirationibus suis illos ducere ac dirigere, vt possint ad perfectissimorum affectuû, altitudinem conscendere, quibus trāsfiguratio in Deum per vnionem amoris obtinetur.

2 Psal. 42. 3.

O dulcissime Magister a *emitte de celo lucem tuam & veritatem tuam, quæ me deducant & adducant in montem sanctum tuum*, trahendo eo omnes affectus meos, quibus tibi coniungar.

IV.

HINC apparet exercitium quo Christus in monte occupatur fuisse (vt ait S. Luc.) orationem, vt discamus in ea delicias & fauores cælestes communicari, eamque animæ transfigurationem impetrare, vt que terrenam vitam in cælestem commuret, & ex humana diuinam faciat, nam in oratione anima eleuat se supra se ipsam, eius facies, resplendet ob lucem veritatum & splendorem virtutum, quæ in ea

ipii

ipfi communicantur, emittit enim radios dilectorum affectuum dealbatque vestes opera videlicet purissimis intentionibus. Denique ibi manet transformata in Deum & Deificata, iuxta id quod S. Apostolus de ea dicit, quod *reuelata facie gloriã Domini specularans in eandem imaginem transformetur à claritate in claritatem.* O Dulcissime IESV, concedemihi ita tuarum virtutum gloriam, meditari ac contemplari, vt in eas transformer, & me doce, tanto spiritu orare, vt in tuã gloriã imaginem transfigurer. Amen.

PUNCTVM IV.

QUARTO Considerandus est modus, quo se CHRISTVS transfigurauit, id enim fecit permittendo, vt animæ gloria, quæ in ea detinebatur, ne deriuaretur in corpus, exiret extra & ei communicaretur, ex quo effectum est, vt illud splenderet sicut sol, & multo adhuc plus, sed sol est expressus, quia nihil fuit splendidius cum quo conferretur. Ex eo etiam factum est, vt vestimenta fierent alba sicut nix, ac diuina illius facies, ineffabili pulchritudine plena, maiori inquam, vt ait Dauid, quam vnquam fuerit aut futura sit a *in filijs hominum.* Ex ^a *Psal. 44.8* quo valdè illi exultans congratulabor ac dicam, ô IESV Nazaræne Nazaræorum omnium Princeps, gaudeo me videre te b *candidiorem ipsa niue, nitidiorem lacte, rubicundior em ebore* ^b *Tren. 4.7.*

anti-

Cant. 5 10.

antiquo, & Sapphiro pulchriorem, ô quàm gloriosus apparuisti in conspectu Domini, illa pulchritudine, quam ipse te induit? ô anima mea aspice dilectum tuum luna pulchriorè, sole splendidiorè, c *Candidum & rubicundum, electum ex millibus*, & latere de eius gloria, ama eius pulchritudinem, & requiesce in ea. Hauriam etiam magnos affectus laudis & gratitudinis Christi Domini nostri; quod tot annis corpus suum tanta gloria nostri causa priuauerit, & quod nunc illam ei dederit delibandam, quamuis ad modicum tempus & animo iterum eam subtrahendi, ut redemptionis nostræ negotium commodius prosequeretur. O bone IESU quantas possum gratias tibi ago ob leuamen, quod afflicto & rigidè tractato corpori tuo hodie attulisti concedendo, ut gloriæ dulcedinem quam post resurrectionem est habiturum, hodie delibet priusquam dolores & passionis ignominias experiatur; ex hoc Domine aduerto, quantum tibi debeam, qui sanctissimum tuum corpus per tot annos tanta gloria priuasti quo posset in cruce tanta ignominia sacrificari. O utinam possem omnibus delitiis & perituris huius miseræ vitæ voluptatibus renunciare, ut aliquid liceret pati ob tuum infinitum amorem! mallet Saluator mi tecum nunc esse in monte Caluarie patiens, quam in monte Thabor gaudens; nunc præliquo pati, & quando tu dignaberis veniet etiam
ut fruatur.

MEDI-